

NEWSLETTER

joulukuu 2014

Joulukuu oli varsin pimeää aikaa, lunta ei ollut valaisemassa kuin hetkittäin. Maneesille vievien katulyhtyjen valo tuntui uppoavan märkään maahan. Joulunpyhät ovat kuitenkin valoisaa aikaa, kaikkine kynttilöineen ja juhlineen. Sitten onkin enää pari kuukautta talvea ja voidaankin jo ajatella oltavan keväässä. Kyllä se taas tästä.

Ratsastaja esittely

Vuoden viimeisessä ratsastajaesittelyssä on syksyllä joukkoomme liittynyt Emma. Hän asuu Askolan suunnalla ja käy 9 luokkaa koulussa. Päättäväinen ja peloton Emma tähtää kilparatsastajaksi.

Kuva: Emma ja pitkäpää Sasu

Milloin olet aloittanut ratsastuksen: Kuusivuotiaana Hagnäsissä. Sitten minulla oli pari vuotta vähän väliä

jolloin ratsastin vähemmän. Ennen tännetuloa kävin Kylmäkiven tiellä Porvoossa.

Miksi harrastat ratsastusta?

Se vain tuntuu niin luonnolliselta.

Onko sinulla jotain tavoitteita ratsastuksellesi?

Haluaisin tulevaisuudessa kilpailla ja lähinnä esteratsastuksessa. Ja oma hevonen on tietysti myös haaveissa.

Syyskauden putoamistilasto

Lueskelin viime vuoden joulukuun tallilehteä, ja siinä oli juttua putoamisista, joten jatketaan tilastoa.

Tällä syyskaudella on ratsastaja mätkähtänyt satulasta seitsemän kertaa. Kuusi kirjoitin ensin, mutta aatonaattona rästäpäivänä räpsähti sitten seitsemäs kerta.

Se on silti ihan mukava luku, vertailuna viime vuosi 12 kpl ja sitä edellinen tosi hyvä vuosi vain 3 kpl.

Tänä syksynä putoamisista selvittiin pääasiassa pelkällä säikähdyksellä tai ruhjeilla ja mustelmilla, yhden kerran käsivarteen tuli murtuma, joka oli onneksi niin pieni että parani levolla.

Putoamiset ovat jakautuneet viidelle eri hevoselle, joka on myös hyvä koska ei ole hevosta, joka olisi keskittynyt poistamaan ratsastajaansa. Ratsastajista yksi on keikahtanut kahdesti, muut tulivat kukin kertaalleen.

Lähes kaikissa putoamisen syynä oli hevosen pelästyminen ja äkkinäinen sivuloikka. Sivuhyppy ovat erittäin vaikeita, koska ne tulevat usein täysin puun takaa, ja hevonen tekee siinä niin voimakkaan suunnan muutoksen, että harvalla on istunta niin tiukkana ylävartalon jatkaessa vanhaan suuntaan ja hevosen mennessä eri suuntaan. Tästä syystä autossa on turvavyöt. Sivuloikat tulevat hevoselle selkäytimestä, kun tulee pelästys niiden jalat vievät niitä ja aivot tulevat vasta perästä.

Yliratsastus

Onko sinusta koskaan tuntunut esimerkiksi laukatessasi, että joudut tekemään hirveästi töitä, annat pohkeita joka askeleessa, keinut voimakkaasti laukan tahdissa ja ennen kaikkea puuskutat kuin höyryveturi, mutta ilman tätä työmäärääsi hevosesi putoaisi jos ei polvilleen maahan niin ainakin raviin.

Tai onko tuttu tilanne, että sinusta tuntuu että kädet irtaavat olkapäistä, tulinen polte käsivarren lihaksissa saa vedet silmiin, sormet yhteenpuristuksesta aivan turrat ja hevonen tästä kaikesta huolimatta painautuu kuolaimeen vetäen sinut etukenoon tohottaa menemään.

Kummassakin tapauksessa on kyse samasta asiasta eli yliratsastuksesta.

Hevosesi on tottunut siihen, että ratsastaja paukuttaa sen kylkiä koko ajan tai nojaa sen suupieliin.

Hyvä ratsastaja antaa nopean avun ja vasteen saatuaan rentouttaa itsensä välittömästi. Hevosen tulee tietää, että kerran kun laukka on nostettu se ylläpitää sitä kunnes toisin sanotaan. Ratsastajan pitää myös aistia istunnallaan, milloin hevonen on tekemässä muutosta tahtiin, kokoamiseensa tai

jopa askellajiin ja ja nopealla avulla muistuttaa mikä oli tehtävä.

Tai jos hevonen vai vie sinua, katso että saat jarrun lävitse ja hevonen oikeasti hidastaa, myötää sitten heti palkkioksi hidastamisesta. Toista tarpeeksi usein, yleensä hevonen huomaa nopeasti mikä on mukavampaa. Säily myös itse rauhallisena vaikka hevosesi kävisi kierroksilla.

Ei ole niin vaarallista, jos hevonen esimerkiksi aluksi putoaa laukasta raviin kun sen jättää hetkeksi laukkaamaan "itsellään", pitää vain nopeasti muutoin rankaisematta nostaa laukka uudelleen. Potkukelkankin annetaan aina liukua hetken ja sitten annetaan taas lisävauhtia. Pian hevonen kyllä hoksaa, että mitä ratsastaja haluaa. Mieluummin antaa virheen tapahtua pari kertaa, kuin sen pelossa yliratsastaa ja totuttaa hevosen siihen.

Opetushevoset ovat sopeutuneet siihen, että niillä on eritasoisia ratsastajia, mutta ei niiden tuntoaisti ole kadonnut. Joku vain (meillä lähinnä Vili) käyttää mahdollisuuden hyväkseen päästä vähemmällä.

Olemalla johdonmukainen ensi minuutista alkaen saat hevosesta kuin hevosesta kevyen ja herkän ratsastaa.

Vetro Marrone – orivarsa muutti taloon

Aaton aattona haimme kotiin uutukaisen hevosemme siis saimme kunnon joululahjan.

Alun perin emme ajatelleet näin pikkuvarsaa, vaan haimme mieluummin kolmivuotiaaksi nelivuotiaaksi kääntyvää hevosta. Sellaisen kanssa olisi päässyt pikemmin työskentelemään.

Kuva: kotimatalla, myös Arttu piti sille seuraa

Näin tämän varsan videon EBEFisä ja se jäi takaraivooni, kun sopivaa ei löytynyt päätimme lunastaa sen tänne kasvamaan. Vuodet kun menevät lopulta niin nopeasti.

Varsa asusteli Forssan lähellä, mukaani avustamaan lähtivät Julle ja Ronja. Heidän tehtävänään olisi lähinnä paluumatkalla pitää tarvittaessa pikkuvarsaa kädestä, jotta sitä ei pelottaisi.

Reilun kahden tunnin ajon jälkeen tulimme tallin pihaan, ja näimmekin varsan telmivän seuralaisensa shettiksen ympärillä. Olinkin unohtanut miten pieniä puolivuotiaat varsat ovat. Varsa on todella siro ja kaunis joten ei kun paperit kuntoon ja varsaa lastaamaan.

Kuva: perillä mutta miten täältä pääsee alas?

Lastaus kestitkin sitten tovin, päättäväisesti se kieltäytyi laittamasta jalkaansa sillalle. Lopulta peruutimme auton aivan tallin oveen kiinni, jossa varsa ei voinut pyörähtää sivuun. Ja pian se huomasikin jo kävelevänsä autoon.

Matka sujui hienosti, se seisoj todella kiltisti. Joka kerta kun hidastettiin, se hirnui kuin pikkulapset "onko vielä pitkä matka?"

Ensi vuoden huhtikuussa tulee 10 vuotta täyteen kun olen väkertänyt näitä tallilehtiä. Keväällä täytyy varmaan viettää jonkilaisia synttäreitä.

Lehdistä on mukava katsoa välistä taaksepäin, mitä milloinkin on puuhailtu. Ja mukava on todeta, että suuri osa ratsastajistamme on pysynyt kelkassa mukana jo toistakymmentä vuotta, ilman heitä ei olisi tätä lehteäkään. Ja silloiset pikkujunnutyöt huristelevat nyt autoilla tallille.

Kiitokset kaikille hienoista joulukorteista ja -lahjoista.

Hyvää Joulua ja Uutta Vuotta

www.perriertalli.fi

Kotona se käveli empimättä talliin ja alkoi tehdä tuttavuutta Sennin kanssa. Selvä kilpahevosen merkki on kotiutua vieraassa paikassa nopeasti. No, aika näyttää mikä hänestä tulee. Mutta söpö paketti kaiken kaikkiaan.

Kuva: hieno käsintehty joulukortti